

Uchwała nr6/2018.....Rady Pedagogicznej
Powiatowego Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego w Wałczu,
w sprawie ustalenia Procedur postępowania dotyczących działań zapewniających bezpieczeństwo
wychowankom Internatu PCKZIU w Wałczu

PROCEDURY POSTĘPOWANIA DOTYCZĄCE DZIAŁAŃ ZAPEWNIAJĄCYCH BEZPIECZEŃSTWO WYCHOWANKOM INTERNATU PCKZIU w WAŁCZU

Podstawy prawne stosowanych procedur

1. Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich /Dz. U. z 1982 r. Nr 35 poz. 228 z p. zm. - tekst jednolity Dz. z 2002 r. Nr 11 poz. 109 z / oraz przepisy wykonawcze w związku z ustawą /.
2. Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi /Dz. U. Nr 35, poz. 230 z p. zm./
3. Ustawa z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii /Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 198/.
4. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji /Dz. U. Nr 30 poz. 179 z późn.zm./
5. Zarządzenie Nr 590 Komendanta Głównego Policji z dn. 24 października 2003 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań przez policjantów w zakresie przeciwdziałania demoralizacji i przestępczości nieletnich
6. Ustawa z dnia 7 września 1991r. o systemie oświaty /Dz. U. z 1996 r. Nr 67,
7. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i sportu z dnia 31 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowych form działalności wychowawczej i zapobiegawczej wśród dzieci i młodzieży zagrożonych uzależnieniem /Dz. U. Nr 26, poz. 226/.
8. Ustawa z dn. 25 lutego 1965 r kodeks rodzinny i opiekuńczy z późn.zm/
9. Ustawa z dn. 6 czerwca 1997 kodeks postępowania karnego z późn.zm./
10. Ustawa z dn. 6 czerwca 1997 r. kodeks karny z późn.zm/
11. Ustawa z dn. 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych
12. Ustawa z dn. 12 kwietnia 2019 r o opiece zdrowotnej nad uczniami

I. Analiza zapisów prawa

Akt prawny	Szczegółowe zapisy / Komentarze
<p>Ustawa o postępowaniu w sprawach nieletnich</p>	<p>Przepisy ustawy stosuje się w zakresie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zapobiegania i zwalczania demoralizacji - w stosunku do osób, które nie ukończyły lat 18, • Postępowania w sprawach o czyny karalne - w stosunku do osób, które dopuściły się takiego czynu po ukończeniu lat 13, ale nie ukończyły lat 17, • Wykonywania środków wychowawczych lub poprawczych - w stosunku do osób, względem, których środki te zostały orzeczone, nie dłużej jednak niż do ukończenia przez te osoby lat 21. <p>Przewidziane w ustawie działania podejmuje się w wypadkach, gdy nieletni wykazuje przejawy demoralizacji lub dopuści się czynu karnego.</p> <p>W sprawie nieletniego należy kierować się przede wszystkim jego dobrem, dążąc do osiągnięcia korzystnych zmian w osobowości i zachowaniu się nieletniego oraz zmierzając w miarę potrzeby do prawidłowego spełniania przez rodziców lub opiekuna ich obowiązków wobec nieletniego, uwzględniając przy tym interes społeczny.</p> <p>Każdy, kto stwierdzi istnienie okoliczności świadczących o demoralizacji nieletniego, w szczególności naruszanie zasad współżycia społecznego, popełnienie czynu zabronionego, systematyczne uchylanie się od obowiązku szkolnego lub kształcenia zawodowego, używanie alkoholu lub innych środków w celu wprowadzenia się w stan odurzenia, uprawianie nierządu, włóczęgostwo, udział w grupach przestępczych, ma społeczny obowiązek odpowiedniego przeciwdziałania temu, a przede wszystkim zawiadomienia o tym rodziców lub opiekuna nieletniego, szkoły, sądu rodzinnego, Policji lub innego właściwego organu.</p>

Każdy, dowiedziawszy się o popełnieniu czynu karalnego przez nieletniego, ma społeczny obowiązek zawiadomić o tym sąd rodzinny lub Policję.

Wobec nieletnich sąd rodzinny może:

- 1) udzielić upomnienia
- 2) zobowiązać do określonego postępowania, a zwłaszcza do naprawienia wyrządzonej szkody, do wykonania określonych prac lub świadczeń na rzecz pokrzywdzonego lub społeczności lokalnej, do przeproszenia pokrzywdzonego, do podjęcia nauki lub pracy, do uczestniczenia w odpowiednich zajęciach o charakterze wychowawczym, terapeutycznym lub szkoleniowym, do powstrzymania się od przebywania w określonych środowiskach lub miejscach albo do zaniechania używania alkoholu lub innego środka w celu wprowadzania się w stan odurzenia,
- 3) ustanowić nadzór odpowiedzialny rodziców lub opiekuna,
- 4) ustanowić nadzór organizacji młodzieżowej lub innej organizacji społecznej, zakładu pracy albo osoby godnej zaufania - udzielających poręczenia za nieletniego,
- 5) zastosować nadzór kuratora,
- 6) skierować do ośrodka kuratorskiego, a także do organizacji społecznej lub instytucji zajmujących się pracą z nieletnimi o charakterze wychowawczym, terapeutycznym lub szkoleniowym, po uprzednim porozumieniu się z tą organizacją lub instytucją,
- 7) orzec zakaz prowadzenia pojazdów,
- 8) orzec przepadek rzeczy uzyskanych w związku z popełnieniem czynu karalnego,
- 9) orzec umieszczenie w rodzinie zastępczej, w młodzieżowym ośrodku wychowawczym albo w młodzieżowym ośrodku socjoterapii,
- 10) orzec umieszczenie w zakładzie poprawczym,

11) zastosować inne środki zastrzeżone w niniejszej ustawie do właściwości sądu rodzinnego, jak również zastosować środki przewidziane w Kodeksie rodzinnym i opiekuńczym.

Sąd rodzinny może również:

1) zobowiązać rodziców lub opiekuna do poprawy warunków wychowawczych, bytowych lub zdrowotnych nieletniego, a także do ścisłej współpracy ze szkołą, do której nieletni uczęszcza, poradnią psychologiczno-pedagogiczną lub inną poradnią specjalistyczną, zakładem pracy, w którym jest zatrudniony, oraz lekarzem lub zakładem leczniczym,

2) zobowiązać rodziców lub opiekuna do naprawienia w całości lub w części szkody wyrządzonej przez nieletniego.

W celu ustalenia danych dotyczących nieletniego i jego środowiska, a w szczególności dotyczących zachowania się i warunków wychowawczych nieletniego, sytuacji bytowej rodziny, przebiegu nauki nieletniego i sposobu spędzania czasu wolnego, jego kontaktów środowiskowych, stosunku do niego rodziców lub opiekunów, podejmowanych oddziaływań wychowawczych, stanu zdrowia i znanych w środowisku uzależnień nieletniego, sędzia rodzinny zleca przeprowadzenie wywiadu środowiskowego kuratorowi sądowemu.

W wyjątkowych przypadkach przeprowadzenie wywiadu środowiskowego może być zlecone:

1) przedstawicielom organizacji społecznych, do których zadań statutowych należy oddziaływanie wychowawcze na nieletnich lub wspomaganie procesu ich resocjalizacji, oraz osobom godnym zaufania - jeżeli powierzono im nadzór nad nieletnim,

2) jednostkom Policji, właściwym ze względu na miejsce zamieszkania lub pobytu nieletniego - jeżeli zachodzi potrzeba uzyskania informacji niewymagających zastosowania wiedzy psychologicznej i pedagogicznej,

3) pracownikom pedagogicznym rodzinnych ośrodków diagnostyczno-konsultacyjnych - jeżeli zachodzi potrzeba wydania opinii o nieletnim,

4) pracownikom pedagogicznym schronisk dla nieletnich lub zakładów poprawczych - jeżeli zachodzi potrzeba wydania opinii o nieletnim lub w celu sprawdzenia zachowania nieletniego oraz warunków wychowawczych i bytowych, w jakich nieletni przebywa poza zakładem poprawczym.

Dodatkowo w ramach zapobiegania i zwalczania demoralizacji działania w stosunku do osób, które nie ukończyły 18 lat, którym nie zarzuca się popełnienia konkretnego czynu zabronionego prawem, ale które znalazły się w sytuacji niepokojącej wychowawczo, np. uczestników przemocy rówieśniczej podejmuje sąd rodzinny, jako sąd opiekuńczy. Wniosek o wgląd sądu w sytuację dziecka może złożyć każdy, kto ma informacje lub podejrzewa zaistnienie demoralizacji dziecka. Za nietrafne diagnozy nie ponosi się żadnej odpowiedzialności ani ze strony sądu, ani opiekunów dziecka. Wniosek może dotyczyć także dziecka poniżej 13 roku życia, które nie ponosi odpowiedzialności karnej.

<p>Kodeks rodzinny i opiekuńczy</p>	<p>Władza rodzicielska obejmuje w szczególności obowiązek i prawo rodziców do wykonywania pieczy nad osobą i majątkiem dziecka oraz do wychowania dziecka.</p> <p>Dziecko pozostające pod władzą rodzicielską winno rodzicom posłuszeństwo.</p> <p>Władza rodzicielska powinna być wykonywana tak, jak tego wymaga dobro dziecka i interes społeczny.</p> <p>Jeżeli dobro dziecka jest zagrożone, sąd opiekuńczy wyda odpowiednie zarządzenia, a w szczególności może:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zobowiązać rodziców oraz małoletniego do określonego postępowania z jednoczesnym wskazaniem sposobu kontroli wykonania wydanych zarządzeń, 2) określić, jakie czynności nie mogą być przez rodziców dokonywane bez zezwolenia sądu, albo poddać rodziców innym ograniczeniom, jakim podlega opiekun, 3) poddać wykonywanie władzy rodzicielskiej stałemu nadzorowi kuratora sądowego, 4) skierować małoletniego do organizacji lub instytucji powołanej do przygotowania zawodowego albo do innej placówki sprawującej częściową pieczę nad dziećmi, 5) zarządzić umieszczenie małoletniego w rodzinie zastępczej albo w placówce opiekuńczo-wychowawczej. <p>W razie przemijającej przeszkody w wykonywaniu władzy rodzicielskiej sąd opiekuńczy może orzec jej zawieszenie. Zawieszenie będzie uchylone, gdy jego przyczyna odpadnie.</p> <p>Jeżeli władza rodzicielska nie może być wykonywana z powodu trwałej przeszkody albo, jeżeli rodzice nadużywają władzy rodzicielskiej lub w sposób rażący zaniedbują swe obowiązki względem dziecka, sąd opiekuńczy pozbawi rodziców władzy rodzicielskiej. Pozbawienie władzy rodzicielskiej może być orzeczone także w stosunku do jednego z rodziców. Sąd może pozbawić rodziców władzy rodzicielskiej, w szczególności, gdy rodzice trwale nie interesują się</p>
-------------------------------------	---

	<p>dzieckiem. Jeżeli wymaga tego dobro dziecka, sąd opiekuńczy zakaże rodzicom pozbawionym władzy rodzicielskiej osobistej styczności z dzieckiem.</p>
--	--

Kodeks karny	<p>Jest on istotny z dwóch powodów. Po pierwsze, o stosowaniu zawartych w nim przepisów wspomina ustawa o postępowaniu w sprawach nieletnich. Przepisy są, bowiem, zawsze tak samo określone, różnice dotyczą strony podmiotowej, a w przypadku np. przemocy rówieśniczej także wieku sprawców. Skutkuje to we wspomnianej ustawie stosowaniem kodeksu karnego do określenia winy nieletnich i stosowaniem za to środków opiekuńczych lub karnych odpowiednio do zapisów tylko tej ustawy, a nie kodeksu karnego. Po drugie, jeżeli sprawcy przemocy rówieśniczej spełniają wymogi wiekowe określone w kodeksie karnym, to może on mieć w stosunku do nich zastosowanie, mimo niepełnoletności sprawców.</p>
Kodeks postępowania karnego	<p>Każdy dowiedziawszy się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu ma społeczny obowiązek zawiadomić o tym prokuratora lub policję. Jeżeli zachodzi uzasadniona obawa użycia wobec osoby zawiadamiającej lub osoby dla niego najbliższej przemocy lub groźby bezprawnej, można zastrzec dane dotyczące miejsca zamieszkania do wyłącznej wiadomości prokuratora lub sądu. Pisma procesowe doręcza się wówczas do instytucji, w której ta osoba jest zatrudniona, lub na inny wskazany przez nią adres.</p> <p>Ponadto instytucje państwowe i samorządowe, które w związku ze swoją działalnością dowiedziały się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, są obowiązane niezwłocznie powiadomić o tym prokuratora lub policję oraz przedsięwziąć niezbędne czynności do czasu przybycia organu powołanego do ścigania przestępstw.</p> <p>Jak wynika z oznaczenia wyżej cytowanych przepisów, są to przepisy postępowania karnego, a nie prawa karnego materialnego (kodeksu karnego), więc nieprofesjonalne interpretacje tego przepisu sprowadzają się do twierdzenia: w takim razie za niepowiadomienie o fakcie zaistnienia przestępstwa nic mi nie grozi. Nie jest to prawda, bowiem grozi to odpowiedzialnością na podstawie przepisów wewnętrznych danej instytucji (art. 304 § 2 k.p.k.) . A w szczególnej sytuacji grozi poniesieniem odpowiedzialności karnej wywiedzionej ze skutków zaniechania – art. 231 k.k. – Funkcjonariusz publiczny, który przekraczając swoje uprawnienia lub nie dopełniając obowiązków, działa na szkodę interesu społecznego lub prywatnego, podlega karze pozbawienia wolności do lat trzech”.</p>

	<p>Pamiętać także należy, że niezawiadomienie o zaistnieniu lub nawet usiłowaniu popełnienia przestępstwa, m. in. przewidzianego w art. 163 i 252 k.k. podlega karze (art. 240 k.k.).</p>
<p>Ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi</p>	<p>Zadania w zakresie przeciwdziałania alkoholizmowi wykonuje się przez odpowiednie kształtowanie polityki społecznej, a w środowisku szkolnym w szczególności przez działalność wychowawczą i informacyjną.</p> <p>Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania uwzględnia problem trzeźwości i abstynencji wśród celów wychowania oraz zapewnia w programach nauczania wiedzę o szkodliwości alkoholizmu dla jednostki oraz w życiu rodzinnym i społecznym.</p>
<p>Ustawa o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych</p>	<p>Ochrona zdrowia przed następstwami używania tytoniu realizowana jest przez kształtowanie polityki zdrowotnej, ekonomicznej i społecznej, do której w środowisku szkolnym należy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) promocja zdrowia przez propagowanie stylu życia wolnego od nałogu papierosów i używania wyrobów tytoniowych, 2) działalność wychowawcza i informacyjna, <p>Na mocy tej ustawy zabrania się sprzedaży wyrobów tytoniowych osobom do lat 18.</p>
<p>Zarządzenie Nr 590 Komendanta Głównego Policji</p>	<p>Zarządzenie określa metody i formy wykonywania zadań przez policjantów w zakresie przeciwdziałania demoralizacji i przestępczości nieletnich.</p>

Ustawa o opiece zdrowotnej nad uczniami z dnia 12 kwietnia 2019	Ustawa określa jak organizować opiekę zdrowotną nad uczniami pozostającymi pod nadzorem nauczycieli, rozwiązuje sprawę podawania leków przy chorobach przewlekłych
--	--

Definicje i określenia:

Przemoc – to każde zachowanie, które nas poniża, narusza nasze prawa i powoduje psychiczne lub fizyczne cierpienie. Nie musi wiązać się z fizycznymi obrażeniami. W szkole można zaobserwować różne formy przemocy dzieci (młodzieży) wobec dzieci (młodzieży):

Przemoc fizyczna – bicie, kopanie, popychanie, niszczenie rzeczy, plucie, zamykanie w pomieszczeniach, wymuszanie pieniędzy itp.

Przemoc słowna – przezywanie, wyśmiewanie, poniżanie, grożenie, obmawianie, szantażowanie

Przemoc bez słów i kontaktu fizycznego – miny, wrogie gesty, izolowanie, manipulowanie związkami.

Powyższe zachowania mogą wyczerpać znamiona przestępstw m. in. z art. 156 – 158, 190 – 191, 197, 207, 212, 216, 217, 280 – 282, 288 k.k.

Sprawca – to ten, kto pomiędzy 13 a 17 rokiem życia dopuszcza się czynu społecznie niebezpiecznego, zabronionego pod groźbą kary – niezależnie od formy popełnienia czynu (dokonanie, usiłowanie, przygotowanie, podżeganie, namawianie, nakłanianie, pomocnictwo)

Świadek zdarzenia- to pokrzywdzony lub osoba posiadająca informację, co do faktów bezpośrednich, jak i pośrednich o zaistniałym czynie zabronionym

Ofiara – to osoba fizyczna lub prawna, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przestępstwo (art.49 §1 kodeksu postępowania karnego). W przypadku przemocy dobro prawne to życie i zdrowie pokrzywdzonego, jego mienia, cześć i nietykalność cielesna

Zatrzymanie nieletniego – Policja może zatrzymać a następnie umieścić w policyjnej izbie dziecka nieletniego, co, do którego istnieje uzasadnione podejrzenie, że popełnił czyn karalny, a zachodzi uzasadniona obawa ukrycia się nieletniego lub zatarcia śladów tego czynu, albo, gdy nie można ustalić tożsamości nieletniego

Czyn karalny – czyn zabroniony przez ustawę jako: przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

Wykroczenie - to czyny zabronione pod groźbą kary określone i zawarte w kodeksie wykroczeń. Różnią się od przestępstw przede wszystkim tzw. „mniejszym ciężarem gatunkowym” a tym samym niższym wymiarem kary. Stanowi to czyn człowieka, społecznie szkodliwy, zawiniony, zabroniony przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia pod groźbą kary aresztu, ograniczenia wolności, grzywny do 5 000 złotych lub nagany.

Nieletni - w zależności od rodzaju prowadzonego postępowania, wieku oraz stosowania środka wychowawczego lub poprawczego:

- w zakresie postępowania dotyczącego zapobiegania i zwalczania demoralizacji - jest to osoba, która nie ukończyła i 18 lat;

- w zakresie postępowania o czyny karalne jest to osoba, która dopuściła się takiego czynu po ukończeniu 13 lat, a przed ukończeniem lat 17;

- w zakresie wykonywania środków wychowawczych lub poprawczych jest to osoba, względem, której takie środki zostały orzeczone (choćby ukończyła ona 18 lat), nie dłużej jednak niż do 21 lat.

Małoletni - wg. art.10 § 1 pełnoletnim jest osoba, która ukończyła lat 18. Przez analogię, małoletnim jest osoba do lat 18. Osoba, które nie ukończyła lat 13 nie ma zdolności do czynności prawnych (art., 12 k.c.). Ograniczoną zdolność do czynności prawnych mają osoby od lat 13 (art.15 k.c.).

Demoralizacja - zgodnie z Ustawą o postępowaniu w sprawach nieletnich zachowania świadczące o demoralizacji to w szczególności naruszenie zasad współżycia społecznego, popełnianie czynu zabronionego, systematyczne uchylanie się od obowiązku szkolnego lub kształcenia zawodowego, używanie alkoholu lub innych środków w celu wprowadzenia się w stan odurzenia, uprawianie nierządu, włóczęgostwo, udział w grupach przestępczych.

Sytuacje uznawane za kryzysowe, wymagające interwencji omówione w dokumencie.

- I.** Zagrożenie pożarem, wybuchem i zatruciem.
- II.** Stwierdzenie na terenie internaty podejrzanych przedmiotów lub substancji.
- III.** Obecność na terenie internatu osób niepożądanych, zachowujących się niewłaściwie lub zwierząt zagrażających bezpieczeństwu wychowanków.
- IV.** Uszkodzenie mienia.
- V.** Kradzieże na terenie internatu.
- VI.** Posiadanie przez uczniów narzędzi i środków niebezpiecznych.
- VII.** Wypadek podczas pobytu w internacie.
- VIII.** Nagła niedyspozycja zdrowotna ucznia, zasłabnięcie.
- IX.** Posiadanie i używanie środków odurzających(narkotyki, leki), alkoholu.
- X.** Postępowanie z uczniem, który zażył środki odurzające lub dużą dawkę innych leków zagrażających jego zdrowiu
- XI.** Posiadanie i rozprowadzanie środków odurzających.
- XII.** Palenie papierosów w internacie.
- XIII.** Samowolne oddalenie się z internatu.
- XIV.** Zwolnienia w ciągu dnia.
- XV.** Zwolnienia do domu rodzinnego lub rodziny w ciągu tygodnia.
- XVI.** Odwiedziny w internacie.
- XVII.** Postępowanie wychowawców wobec wychowanka - sprawcy czynu karalnego.
- XVIII.** Pomoc ofiarom przemocy fizycznej i psychicznej oraz cyberprzemocy.
- XIX.** Zwolnienia w ciągu dnia.

I. Zagrożenie pożarem, wybuchem i zatruciem.

1. Wychowawca lub inny pracownik internatu, będący świadkiem zdarzenia, ustala podstawowe okoliczności zagrożenia i ocenia wstępnie jego możliwe skutki.
2. Wychowawca lub inny pracownik internatu podejmuje czynności mające na celu odizolowanie uczniów od źródła zagrożenia i w razie potrzeby udziela pierwszej pomocy osobom uczestniczącym w zdarzeniu. DZIAŁANIA PODEJMUJE ZGODNIE Z ZASADAMI PPOŻ.
3. Wychowawca lub inny pracownik szkoły powiadamia o zdarzeniu odpowiednie służby ratunkowe (Straż Pożarną, Policję, Pogotowie Ratunkowe) oraz kierownika internatu i dyrektora szkoły.

II. Stwierdzenie na terenie internatu podejrzanych przedmiotów lub substancji nie będących w posiadaniu uczniów.

Za podejrzane należy uznać przedmioty lub substancje o nieznanym pochodzeniu, np. przypominające narkotyki, materiał wybuchowy, żrący, nieznaną substancję chemiczną. itp.

1. Wychowawca lub pracownik internatu zabezpiecza tymczasowo dostęp wychowanków do miejsca, w którym znaleziono przedmioty lub substancje podejrzane.
2. Wychowawca lub upoważniony pracownik internatu zawiadamia kierownika.
3. Kierownik zawiadamia dyrektora szkoły oraz odpowiednie służby: Policję, Straż Pożarną i wydaje decyzję o ewentualnej ewakuacji uczniów z budynku szkoły.
4. Z zaistniałej sytuacji wychowawca sporządza notatkę służbową.

III. Osoby trzecie bezzasadnie przebywające na terenie internatu lub osoby zachowujące się niewłaściwie na terenie internatu

1. Wychowawca lub inny pracownik internatu, który stwierdził bezzasadny fakt przebywania osoby trzeciej w szkole prosi o opuszczenie jej terenu, a w przypadku odmowy zawiadamia kierownika internatu.
2. Wychowawca lub inny pracownik internatu, który stwierdził niewłaściwe zachowanie osoby trzeciej przebywającej w internacie stosuje słowne upomnienie, a w przypadku braku reakcji prosi o opuszczenie jego terenu i zawiadamia o zdarzeniu kierownika internatu.
3. W przypadku braku reakcji wychowawca za zgodą kierownika wzywa Policję.
4. Z zaistniałej sytuacji wychowawca sporządza notatkę służbową.

IV. Uszkodzenie lub zniszczenie mienia

1. Wychowawca lub inny pracownik internatu będący świadkiem zdarzenia podejmuje interwencję mającą na celu powstrzymanie dalszych działań sprawców, a następnie powiadamia wychowawcę (w przypadku pracownika niepedagogicznego) lub kierownika.
2. W przypadku braku ustalenia sprawcy, osoba stwierdzająca uszkodzenie mienia informuje wychowawcę, a ten kierownika internatu.
3. Wychowawca przeprowadza rozmowę wyjaśniającą, a następnie dyscyplinującą ze sprawcą zdarzenia, ustala sposób jego ukarania i sporządza notatkę w dokumentacji.
4. Kierownik lub wychowawca informuje o zdarzeniu rodziców/opiekunów prawnych sprawcy i ustala sposób oraz termin naprawienia szkody.
5. W przypadku stwierdzenia dużej szkody kierownik w porozumieniu z dyrektorem szkoły podejmuje decyzję o zawiadomieniu policji.

V. Kradzieże na terenie internatu

1. Wychowawca, po otrzymaniu informacji od wychowanka o kradzieży, przeprowadza z poszkodowanym i świadkami rozmowę w celu ustalenia okoliczności zdarzenia.
2. W przypadku wykrycia domniemanego sprawcy, wychowawca podejmuje działania zmierzające do zwrotu skradzionego mienia, osoba podejrzana w obecności wychowawcy winna dokonać okazania swoich rzeczy (szafka, torba, plecak itp.), z wyłączeniem przeszukania domniemanego sprawcy.
3. Wychowawca, który podjął wstępną interwencję, przekazuje informację o zdarzeniu kierownikowi internatu oraz rodzicom wychowanka. Jeżeli istnieje taka konieczność, kontynuują wyjaśnianie okoliczności zdarzenia.
4. Wychowawca w porozumieniu z kierownikiem internatu podejmuje decyzję o zawiadomieniu policji. O tym fakcie informują rodziców/prawnych opiekunów poszkodowanego i sprawcy.
5. Z zaistniałej sytuacji wychowawca sporządza notatkę służbową.

Postanowienia dodatkowe

- Internat nie odpowiada za przedmioty wartościowe, nie związane z procesem dydaktyczno - wychowawczo - opiekuńczym / np. pieniądze, telefony komórkowe, biżuterię, odtwarzacze MP3 i MP4, gry elektroniczne, laptopy , rowery itp./.

VI. Posiadanie przez wychowanków narzędzi, przedmiotów i substancji niebezpiecznych oraz substancji uzależniających

Niebezpieczne narzędzia, przedmioty i substancje:

Za przedmioty niebezpieczne uważa się: scyzoryki i noże, duże metalowe sygnety, łańcuchy, szpikulce, kije, lasery, gaz, straszaki broni, pałki gumowe lub plastikowe oraz inne niebezpieczne przedmioty, substancje chemiczne łatwopalne, wybuchowe i żrące, narkotyki, alkohol, nikotynę, leki psychotropowe, tzw. „dopalacze”.

1. Wychowawca lub inny pracownik internatu, który jest świadkiem posiadania przez wychowanka niedozwolonego narzędzia lub substancji, nakłania go do oddania

niebezpiecznego przedmiotu/substancji i podejmuje działanie zmierzające do jego zabezpieczenia (zachowując środki ostrożności deponuje w gabinecie kierownika lub w pokoju wychowawców i zabezpiecza pomieszczenie, w którym znajduje się przedmiot przed dostępem wychowanków).

2. Jeżeli wychowanek odmawia oddania przedmiotu lub substancji należy go poinformować, że ma taki obowiązek, w przypadku dalszej odmowy, ponosi konsekwencje za złamanie regulaminu internatu; wychowawca interweniujący natychmiast kierownika, a w uzasadnionych sytuacjach dyrektora szkoły.
3. W przypadku, gdy istnieje uzasadnione podejrzenie, że jest to narkotyk, substancja lub przedmiot zagrażający zdrowiu i życiu wychowawca lub kierownik wzywa policję.
4. W każdym przypadku należy powiadomić kierownika internatu i rodziców wychowanka.
5. Z zaistniałej sytuacji wychowawca sporządza notatkę służbową.

VII. Wypadek na terenie internatu

Wypadek wychowanka – nagłe zdarzenie powodujące uraz, wywołane przyczyną zewnętrzną, które nastąpiło w czasie pozostawania na terenie internatu .

1. Wychowawca będący świadkiem wypadku niezwłocznie zapewnia poszkodowanemu opiekę, udziela pierwszej pomocy, a w razie zagrożenia zdrowia i życia wzywa pogotowie ratunkowe.
2. Wychowawca o wypadku niezwłocznie powiadamia rodziców/ opiekunów prawnych ucznia oraz kierownika internatu.
3. Wychowawca/ WRI sporządza protokół wypadku.
4. Jeżeli wypadek został spowodowany niesprawnością techniczną pomieszczenia lub urządzeń, miejsce wypadku pozostawia się nienaruszone i wyprowadza pozostałych wychowanków z pomieszczenia. Kierownik zabezpiecza je do czasu dokonania oględzin przez właściwe służby i zespół powypadkowy.
5. O każdym wypadku ciężkim dyrektor szkoły zawiadamia niezwłocznie organ prowadzący i współpracującego ze szkołą/internatem pracownika służby bhp.

6. O wypadku śmiertelnym, ciężkim i zbiorowym kierownik informuje dyrektora szkoły, a ten zawiadamia niezwłocznie prokuratora, policję i kuratora oświaty.
6. O wypadku, do którego doszło w wyniku zatrucia, kierownik/dyrektor szkoły zawiadamia niezwłocznie państwowego inspektora sanitarnego.
7. Jeżeli wypadek zdarzył się w czasie wyjścia, imprezy organizowanej poza terenem internatu, wszystkie stosowne decyzje podejmuje opiekun grupy/kierownik wycieczki i odpowiada za nie.
8. Z zaistniałej sytuacji wychowawca sporządza notatkę służbową.

VIII. Nagła niedyspozycja zdrowotna wychowanka, zasłabnięcie

Nagła niedyspozycja zdrowotna ucznia – gorączka, dolegliwości żołądkowe, dolegliwości bólowe, duszności, krótkotrwałe omdlenia i zasłabnięcia.

1. Wychowawca pełniący dyżur dokonuje wstępnej oceny sytuacji, zapewnia wychowankowi opiekę i udziela pierwszej pomocy, a następnie informuje rodziców i prosi o przyjazd do internatu i zabranie dziecka do domu lub do lekarza.
2. Do momentu odebrania przez rodziców/ opiekunów prawnych uczniów pozostaje pod opieką wychowawcy.
3. W przypadku, gdy istnieje obawa, że zagrożone jest zdrowie i życie dziecka wychowawca wzywa pogotowie ratunkowe, zawiadamia innego wychowawcę/kierownika internatu, aby pojechał z wychowankiem do szpitala, lub zastąpił go w internacie oraz zawiadamia rodziców/ opiekunów prawnych ucznia.
4. informację o zaistniałej sytuacji zamieszcza w zeszycie chorych

IX. Używanie przez wychowanków substancji odurzających i uzależniających (nikotyna, alkohol, narkotyki, leki psychotropowe, tzw. dopalacze) itp.

Postępowanie w sytuacji podejrzenia, że uczeń znajduje się pod wpływem alkoholu lub środków odurzających.

1. Wychowawca odizolowuje ucznia od innych wychowanków, ale ze względów bezpieczeństwa nie pozostawia go samego; stwarza warunki, w których nie będzie zagrożone jego życie ani zdrowie.
2. Jeśli znajduje się w internacie odpowiedni tester, wychowawca sprawdza ucznia, jeśli nie wzywa patrol policji w celu zbadania trzeźwości/odurzenia ucznia. Jeśli uczeń przyznał się do popełnienia czyny wychowawca w konsultacji z kierownikiem decyduje czy jest potrzeba sprawdzenia ucznia przez patrol policji.
3. Zawiadamia o tym fakcie kierownika internatu oraz rodziców (opiekunów, których zobowiązuje do niezwłocznego odebrania wychowanka z internatu. Gdy rodzice (opiekunowie) odmówią odebrania dziecka, o pozostaniu wychowanka w internacie, czy przewiezieniu do placówki służby zdrowia, albo przekazaniu go do dyspozycji funkcjonariuszom policji – decyduje lekarz, po ustaleniu aktualnego stanu zdrowia wychowanka i w porozumieniu z kierownikiem internatu.
4. Internat zawiadamia najbliższą jednostkę policji, gdy rodzice wychowanka internatu będącego pod wpływem alkoholu – odmawiają przyjazdu do internatu. W przypadku stwierdzenia stanu nietrzeźwości lub odurzenia policja ma możliwość przewiezienia wychowanka internatu do izby wytrzeźwień, albo do policyjnych pomieszczeń dla osób zatrzymanych – na czas niezbędny do wytrzeźwienia (maksymalnie do 24 godzin). O fakcie umieszczenia zawiadamia się rodziców/ opiekunów oraz sąd rodzinny jeśli uczeń nie ukończył 18 lat.
5. Jeżeli powtarzają się przypadki, w których uczeń (przed ukończeniem 18 lat) znajduje się pod wpływem alkoholu lub narkotyków na terenie internatu, to internat za pośrednictwem szkoły ma obowiązek powiadomienia o tym policji (specjalisty ds. nieletnich) lub sądu rodzinnego.
6. Spożywanie alkoholu na terenie internatu przez wychowanka, który ukończy 17 lat, stanowi wykroczenie z art. 43 ust 1 Ustawy z dnia 26 października 1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Należy o tym fakcie powiadomić policję. Dalszy tok postępowania leży w kompetencji tej instytucji.

7. Wychowawca sporządza notatkę służbową z zaistniałej sytuacji oraz informuje szkołę do której uczęszcza wychowanek.

X. Postępowanie z uczniem, który zażył środki odurzające lub dużą dawkę innych leków zagrażających jego zdrowiu

1. Pierwszym działaniem jest zapewnienie bezpieczeństwa uczniowi i innym osobom
2. W przypadku stwierdzenia, że uczeń zażył środki zagrażające jego zdrowiu lub życiu. wezwanie pogotowia jest pierwszą czynnością – dopiero później o zajściu poinformowany zostaje kierownik internatu i rodzice (badanie można wykonać tylko za zgodą rodzica)
3. Jeżeli istnieje taka możliwość – koniecznie trzeba zabezpieczyć niespożytą jeszcze resztkę substancji psychoaktywnej lub leków
4. Po zapewnieniu bezpieczeństwa uczniowi nauczyciel podejmuje dalsze kroki w postaci: spotkania z rodzicem, zaproponowania pomocy pedagogicznej i psychologicznej
5. Ze zdarzenia nauczyciel sporządza stosowną notatkę.
6. Kierownik internatu informuje kuratorium oświaty o zaistniałym zdarzeniu

XI. Procedura postępowania w sytuacji posiadania / rozprowadzania narkotyków przez ucznia / wychowanka na terenie internatu.

1. Po otrzymaniu informacji, że istnieje domniemanie o posiadaniu (rozprowadzaniu narkotyków) przez wychowanka, wychowawca i kierownik internatu proszą wychowanka o wytrząśnięcie torby (plecaka) i opróżnienie kieszeni celem sprawdzenia zawartości.
2. W przypadku znalezienia podejrzanej substancji lub odmowy wytrząśnięcia torby/plecaka wychowawca/kierownik internatu powiadamia policję i rodziców/opiekunów prawnych.
3. Na terenie internatu następuje wysłuchanie wychowanka przez policję w obecności osoby wskazanej przez kierownika internatu.
4. Po zdarzeniu, wychowawca grupy sporządza notatkę ze zdarzenia.

5. UWAGA: Zgodnie z przepisami ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii – w Polsce karalne jest:
- posiadanie każdej ilości środków odurzających lub substancji psychotropowych;
 - wprowadzanie do obrotu środków odurzających;
 - udzielanie innej osobie, ułatwianie lub umożliwianie ich użycia oraz nakłanianie do użycia;
 - wytwarzanie i przetwarzanie środków odurzających.
6. Każde z wymienionych zachowań jest czynem karalnym w rozumieniu przepisów ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich, jeśli sprawcą jest uczeń, który ukończył 13 lat, a nie ukończył 17 lat. Z przestępstwem mamy do czynienia, jeżeli któryś z wymienionych czynów popełni uczeń po ukończeniu 17 lat. W takiej sytuacji mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1977r. – Kodeks postępowania karnego.
7. Jeżeli przestępstwo ma miejsce na terenie internatu, należy wezwać policję.
8. W każdym przypadku popełnienia czynu karalnego przez wychowanka, który nie ukończył 17 lat należy zawiadomić policję lub sąd rodzinny, a w przypadku popełnienia przestępstwa przez ucznia, który ukończył 17 rok życia prokuratora lub policję (art. 4 Upn i art. 304 Kpk).

XII. Postępowanie w sytuacji stwierdzenia palenia tytoniu przez wychowanka w pomieszczeniach internatu.

1. Wychowanek złapany po raz pierwszy: wychowawca przeprowadza rozmowę dyscyplinującą i profilaktyczną. Informuje kierownika internatu i pozostałych opiekunów grupy.
2. Wychowanek złapany po raz kolejny: wychowawca informuje kierownika i rodziców/opiekunów prawnych.

3. Wszelkie szkody materialne wyrządzone przez wychowanka w wyniku palenia papierosów są usuwane przez niego lub rekompensowane materialnie przez rodziców (opiekunów).

XIII. Procedura w przypadku samowolnego opuszczenia internatu

1. Z chwilą stwierdzenia samowolnego opuszczenia internatu - ucieczki przez wychowanka, wychowawca pełniący dyżur powiadamia o tym fakcie kierownika internatu i dokonuje odpowiedniego wpisu w zeszycie raportów.
2. W przypadku przedłużającej się nieobecności wychowanka należy powiadomić bezzwłocznie rodziców (opiekunów prawnych) i policję.
3. Każde samowolne oddalenie się wychowanka powinno być opisane w formie notatki służbowej. Wpis powinien zawierać: datę, godzinę i sposób oddalenia, jego okoliczności, przypuszczalne motywy i domniemane miejsca pobytu.
4. Wychowanek ponosi konsekwencje samowolnego oddalenia się wynikające z Regulaminu internatu

XIV. Procedura zwolnienia w ciągu dnia.

1. Wychowanek – mieszkaniec internatu ma prawo do wyjścia poza teren internatu w celu załatwienia spraw osobistych w czasie wolnym tj. w godzinach od zakończenia zajęć szkolnych do godziny 17.00 po wpisaniu się w zeszyt wyjść oraz do zwolnienia za zgodą wychowawcy w godzinach od 19.00 - 21.00. (Budynek A), W budynku B wychowanek ma prawo wyjścia po za teren internatu tylko i wyłącznie za zgodą wychowawcy, po wpisaniu w zeszyt wyjść za zgodą pisemną złożoną przez rodzica.
2. W czasie nauki własnej (17.00-19.00) wychowanek może uzyskać zgodę na zwolnienie w uzasadnionych przypadkach, za zgodą rodzica lub w nagrodę.

3. W przypadku zwolnienia wychowanek musi:

- zgłosić chęć wyjścia wychowawcy dyżurnemu,
- uzyskać zgodę wychowawcy – wychowawca wpisuje wyjście do odpowiedniego zeszytu.
- zgłosić swój powrót wychowawcy dyżurnemu.
- wpisać się do zeszytu

Wychowanek ma obowiązek punktualnego powrotu. O każdym nieusprawiedliwionym spóźnieniu czy wyjściu bez zgody wychowawcy zostaną poinformowani rodzice telefonicznie.

XV. Procedura zwolnienia wychowanka do domu rodzinnego lub rodziny w ciągu tygodnia.

1. Jeżeli zachodzi uzasadniona potrzeba wyjazdu wychowanka do domu rodzinnego lub rodziny w ciągu tygodnia (choroba, konieczność załatwienia ważnych spraw w miejscu zamieszkania itp.) wychowanek musi umotywować konieczność wyjazdu i uzyskać zgodę po uprzednim kontakcie telefonicznym rodzica z internatem.

XVI. Procedury podczas odwiedzin wychowanków internatu.

1. Odwiedziny gości u młodzieży są możliwe

- w czasie wolnym – w godzinach pracy wychowawcy, po zostawieniu w pokoju wychowawców lub i kierownika internatu dowodu tożsamości gościa, w czasie nauki własnej tylko w wyjątkowych sytuacjach po uzyskaniu zgody wychowawcy dyżurnego,

- wizyty gości z zewnątrz mogą trwać do godziny 21.00, od poniedziałku do czwartku, o miejscu przyjmowania gości decyduje wychowawca internatu.

XVII. Procedura postępowania wobec wychowanka, sprawcy czynu karalnego i ofiary.

Postępowanie wobec sprawcy czynu karalnego.

1. Wychowawca jeśli jest to możliwe, zatrzymuje i odizolowuje sprawcę od reszty grupy, niezwłocznie informuje o zdarzeniu kierownika internatu. Wzywa policję.
2. Wychowawca zabezpiecza ewentualne dowody przestępstwa lub przedmioty pochodzące z przestępstwa i przekazuje policji.
3. Kierownik lub wychowawca ustala wstępnie okoliczności czynu, świadków zdarzenia i przekazuje te informacje policji.
4. Kierownik lub wychowawca powiadamia rodziców / opiekunów prawnych ucznia-sprawcy i sporządza notatkę służbową.

Postępowania wobec ofiary czynu karalnego

1. Wychowawca odizolowuje wychowanka od reszty grupy.
2. Udziela pierwszej pomocy.
3. Wzywa pogotowie ratunkowe w sytuacji, gdy wychowanek doznał obrażeń.
4. Niezwłocznie powiadamia kierownika internatu oraz rodziców/ opiekunów prawnych wychowanka.
5. Wychowawca w porozumieniu z kierownikiem powiadamia policję i ustala okoliczności i ewentualnych świadków zdarzenia. Uzyskane informacje przekazuje policji i rodzicom/prawnym opiekunom. Z podjętych działań sporządza notatkę służbową.

XVIII. Postępowanie wobec ofiar i sprawców cyberprzemocy

1. Wychowawca, któremu zgłoszony został przypadek cyberprzemocy, ustala okoliczności zdarzenia (rodzaj materiału, sposób rozpowszechnienia, ustalenie sprawcy, świadków zdarzenia). Zabezpiecza dowody.
2. Wychowawca udziela wsparcia ofierze (rozmowa, porada). Informuje rodziców/prawnych opiekunów. Powiadamia kierownika internatu. Pedagogę szkolnego.
3. Gdy sprawca jest nieznany wychowawca lub kierownik zawiadamia policję.
4. Jeżeli sprawca jest mieszkańcem internatu lub uczniem szkoły, kierownik lub wychowawca powiadamia rodziców/prawnych opiekunów, policję i/lub sąd rodzinny, pedagoga szkolnego.
5. Wychowawca sporządza notatkę służbową